

ВПЛИВ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ НА ЯКІСТЬ ЗДОБУТИХ ЗНАНЬ СТУДЕНТАМИ

Цифрова трансформація сучасного світу призвела до необхідності перегляду ролі концепцій навчального процесу, вивівши на перший план принципи гнучкості, відкритості, доступності, різноманітності. Це призводить до того, що протягом усього життя людина розвивається, здобуває нові знання, формує навички та компетенції для адаптації до потреб сучасного життя. Таким чином, зміни у потребах призводять до перегляду підходів щодо забезпечення якості освітнього процесу.

На сьогодні освітній простір закладів освіти перебуває в процесі зміни орієнтирів, адже сучасний здобувач прагне набути не лише базових теоретичних знань, а й практичних навичок та досвіду роботи. Всі ці виклики призводять до необхідності закладів вищої освіти застосовувати нові підходи до організації навчального процесу, одним з яких є змішане навчання.

Поєднання традиційного читання лекцій із застосуванням сучасних технологій дозволяє зробити освітній процес більш гнучким, адже студент може виконувати завдання у будь-який зручний для себе час, має можливість більше часу приділяти вивченню незрозумілої теми. Змішане навчання сприяє розвитку самодисципліни та виробляє навички до самостійної роботи, дозволяє зробити освітній процес більш прозорим та ін. Але поряд із цілою низкою переваг змішане навчання має і ряд недоліків, серед яких основними є відсутність самодисципліни та самомотивації серед більшості студентів, особливо, коли студент відразу не зрозумів завдання; слабкий рівень технічного забезпечення викладачів та здобувачів вищої освіти; відсутність «живого» контакту в процесі отримання знань; складність контролю за самостійним виконанням студентом поставлених завдань тощо.

Звісно, що запровадження змішаного навчання має переваги, тому що дає можливість студентам отримати доступ до освітнього процесу в будь-який час і у будь-якому місці, самостійно обравши власний темп навчання. Але відсутність чітких вимог до організації освітнього процесу, низький рівень технічного забезпечення, потреба наявності значних коштів для організації програмного забезпечення, ризики кібернебезпек та інші чинники змушують ставитися до змішаного навчання з деяким скептицизмом. Також важливе значення має якість здобутих знань студентами, адже при змішаному навчанні досить складно контролювати рівень знань студентів, особливо в асинхронному режимі. Зменшується роль викладача, яка перетворюється із ролі «вчителя» в роль «менеджера», тобто викладач виступає в ролі консультанта, а не «авторитета» для студента. Знижується рівень активної комунікації – студенти за допомогою інформаційних мереж можуть знайти будь-яку інформацію, але не можуть

сформувані власної думки з того чи іншого питання. На всі ці та низку інших питань сьогодні досить складно знайти відповіді при запровадженні змішаного навчання.

Звісно, що цифрова трансформація світу внесе корективи в організацію освітнього процесу, але ці зміни не повинні знищити чи зменшити традиційну роль навчання як джерела розвитку та становлення особистості.

Г. Є. Островерх, Є. І. Григорова

ПЕРСПЕКТИВИ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ КАРАНТИНУ

Карантин став викликом для освітнього процесу в Україні. Якщо для багатьох країн світу дистанційне навчання вже давно посідає окреме місце і має неабияку популярність, то більшість українських університетів не мають такого досвіду, а тому на українських освітян чекає складний період адаптації. Загалом дистанційна освіта в Україні недостатньо відповідає вимогам інформаційного суспільства і не забезпечує повноцінного входження України в міжнародний освітній простір. Передусім це низька пропускну спроможність електронної мережі під час навчальних чи екзаменаційних телеконференцій.

Серед важливих недоліків дистанційної форми освіти в Україні слід також виділити недостатній безпосередній контакт між персональним викладачем та студентом-дистанційником через надзвичайну професійну завантаженість педагогів. Окрім того, більшість студентів визнають, що під час дистанційного навчання, роботи в них побільшало, і це незважаючи ще на зусилля, яких довелося докласти для перетворення свого помешкання в повноцінну навчальну аудиторію.

Насправді ж, технології вже давно стали невід'ємною частиною нашого життя, тож освітяни мусять уміти застосовувати цей зручний інструмент, незалежно від того, у якому режимі відбувається навчання.

Основна вимога для дистанційного навчання в університетах України – підтримувати безперервність навчання, щоб студенти мали змогу скласти іспити та своєчасно завершити навчальний рік. «Заклади вищої освіти мають академічну автономію. Вони самостійно визначають, як організовувати освітній процес в умовах карантину та які технології використовувати», – такі рекомендації дає Міністерство освіти та науки українським закладам вищої освіти, тому це дещо розширило розуміння закладами освіти своєї автономії та допомогло здобути необхідний практичний досвід для їх самостійності.

Сучасна освіта вимагає безупинно розширювати своє сприйняття комплексності світу та формування інформаційного суспільства. Для того